

Liberalizacja przepisów dotyczących oceny oddziaływania na środowisko

W dniu 20 lipca 2010 r. weszła w życie ustawa z dnia 21 maja 2010 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („ustawa zmieniająca”).

DANIEL CHOJNACKI
RADCA PRAWNY, KANCELARIA
DOMAŃSKI ZAKRZEWSKI PALINKA

Wprowadzenie możliwości przenoszenia decyzji ma istotne znaczenie. Dotychczas ewentualna zmiana podmiotu na etapie przed uzyskaniem pozwolenia na budowę pociągała za sobą konieczność przeprowadzenia całego postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko „od początku”, bez względu na to, czy w projekcie zamierzenia inwestycyjnego nastąpiły jakiegokolwiek zmiany. Nowelizacja umożliwiła przenoszenie decyzji – warunkiem jest tylko uzyskanie zgody „podmiotu przenoszącego decyzję” i przyjęcie wszystkich jej warunków przez „podmiot przejmujący decyzję”.

PRZEMYSŁAW ZDRAJKOWSKI
APLIKANT RADCOWSKI, KANCELARIA
DOMAŃSKI ZAKRZEWSKI PALINKA

Ustawa przewiduje szereg zmian m.in. dotyczących postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięć. W ramach niniejszego artykułu prezentujemy dwie z nich.

Przenoszenie decyzji

Dotychczasowe przepisy ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („ustawa EIA”) były krytykowane m.in. za brak możliwości przenoszenia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na inny podmiot. W okresie od 29 czerwca 2006 r. do 15 listopada 2008 r. (tj. do dnia wejścia w życie ustawy EIA) taką regulację przewidywała ustawa Prawo ochrony środowiska. Ustawodawca postanowił „przywrócić” taką możliwość, wprowadzając art. 72a ust. 1 i 2 do ustawy EIA, zgodnie z którym „1. Organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest obowiązany, za zgodą strony, na rzecz której decyzja została wydana, do przeniesienia tej decyzji na rzecz innego podmiotu, jeżeli przyjmuje on warunki zawarte w tej decyzji. 2. Stronami w postępowaniu o przeniesienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach są podmioty, między którymi ma być dokonane przeniesienie decyzji”.

Ważne zmiany w pozwoleniu na budowę

Oprócz modyfikacji przepisów ustawy EIA, ustawodawca zmienił brzmienie art. 29 ust. 3 ustawy Prawo budowlane, które dotychczas przewidywało obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę dla wszystkich przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. mogących potencjalnie lub zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, mogących znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000) bez względu na kwalifikację inwestycji w Prawie budowlanym. Innymi słowy, samo zakwalifikowanie przedsięwzięcia do jednej z tych kategorii powodowało obowiązek uzyskania pozwolenia na budowę. Liberalizacja polega na tym, że nie wymagają uzyskania pozwolenia na budowę przedsięwzięcia mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, wobec których nie został stwierdzony przez właściwy organ obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Dla realizacji takich przedsięwzięć wystarczające będzie dokonanie zgłoszenia budowy, o ile innej kwalifikacji inwestycji nie przewiduje Prawo budowlane. Z powyższą zmianą związane jest także wprowadzenie obowiązku uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonywania

robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego (nowy art. 72 ust. 1a ustawy EIA).

Powyższa zmiana dotyczy szerszego zagadnienia związanego z zarzutami Komisji Europejskiej, która uznała, że nie jest dopuszczalne na gruncie prawa unijnego stosowanie procedury zgłoszenia budowy dla przedsięwzięć podlegających ocenie oddziaływania na środowisko. Konsekwencją zarzutów były zmiany przepisów związane z wejściem w życie ustawy EIA, tj. wprowadzenie art. 29 ust. 3 Prawa budowlanego w dotychczasowym brzmieniu.

Wydaje się, że zmiana będąca rezultatem wejścia w życie ustawy zmieniającej jest najdalej posuniętym kompromisem, jaki w obecnym stanie prawnym był możliwy.

Podsumowując, pierwsza z opisanych powyżej zmian jest odpowiedzią na postulaty przedsiębiorców, dlatego też należy ocenić ją pozytywnie. Druga z proponowanych zmian ma na celu liberalizację wymogów związanych z realizacją inwestycji, jednakże warto mieć na względzie w tym zakresie stanowisko Komisji Europejskiej, która niedawno podobne regulacje kwestionowała. Wypada mieć nadzieję, że tym razem nowe przepisy zostaną zaakceptowane i nie spowoduje to trudności z uzyskiwaniem funduszy na nowe inwestycje. ■